

Zaak C-759/22**Verzoek om een prejudiciële beslissing****Datum van indiening:**

15 december 2022

Verwijzende rechter:

Bundesverwaltungsgericht (Duitsland)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

27 september 2022

Verzoekster en verzoekster tot *Revision*:

Sächsische Ärzteversorgung

Verweerster:

Deutsche Bundesbank

[De feiten en juridische context die in deze zaak aan de orde zijn komen in wezen overeen met die welke aan de orde zijn in zaak C-758/22; de prejudiciële vragen zijn identiek. Hieronder worden de verschillen aangegeven voor zover van belang.

Verzoekster is een instelling met gedeeltelijke rechtspersoonlijkheid van de Sächsische Landesärztekammer (beroepsorganisatie van artsen van de deelstaat Saksen, Duitsland) voor het verstrekken van uitkeringen aan de leden van die kamer en de leden van de Landestierärztekammer (beroepsorganisatie van dierenartsen van de deelstaat Saksen) [zie § 6, lid 1, gelezen in samenhang met § 1 van het Sächsische Heilberufekammergesetz van 24 mei 1994 (wet op beroepen in de gezondheidszorg van de deelstaat Saksen, Duitsland; hierna: „SächsHKaG”) (SächsGVBl. blz. 935), laatstelijk gewijzigd bij artikel 18 van de wet van 21 mei 2021 (SächsGVBl. blz. 578), en § 1 van de Satzung über die Sächsische Ärzteversorgung (statuten betreffende uitkeringen voor artsen in de deelstaat Saksen) in de versie van 28 juni 2008 (ÄBS 10/2008 blz. 515), laatstelijk gewijzigd bij de zesde wijzigingsstatuten van 19 juni 2021 (ÄBS 09/2021 blz. 18); hierna: „statuten”].

De verplichte leden van de Landesärztekammer en de Landestierärztekammer zijn krachtens de wet en overeenkomstig de statuten als verplichte leden bij verzoekster aangesloten (zie § 6, lid 1, gelezen in samenhang met § 1 en § 2

SächsHKaG, gelezen in samenhang met § 1 en §§ 9 e.v. van de statuten). Hiertoe behoren in beginsel alle artsen en dierenartsen die bevoegd zijn hun beroep in de deelstaat Saksen uit te oefenen en daar hun praktijk of hoofdverblijfplaats hebben.

Verzoekster vervult als instelling van de Sächsische Landesärztekammer met gedeeltelijke rechtspersoonlijkheid de in artikel 1, punt 1, eerste en tweede volzin, van verordening (EU) 2018/231 omschreven hoofdfunctie van de sociale verzekering met financiële intermediatie door het verstrekken van uit premies gefinancierde ouderdoms-, nabestaanden- en invaliditeitspensioenen aan haar leden. Er moet nog worden verduidelijkt of zij moet worden ingedeeld als financiële quasivennootschap van subsector S.129 van verordening nr. 549/2013 dan wel of de rapportagevereisten niet op haar van toepassing zijn omdat zij onderdeel van de sociale verzekering is.

Financiële quasivennootschappen zijn entiteiten met een volledige boekhouding die echter geen eigen rechtspersoonlijkheid hebben. Hun economisch en financieel gedrag staat los van dat van hun eigenaars en lijkt op dat van vennootschappen. Zij worden geacht zelfstandige beslissingsbevoegdheid te bezitten en worden daarom als institutionele eenheden beschouwd [punt 2.13, onder f), van bijlage A bij verordening nr. 549/2013]. Verzoekster heeft als instelling met gedeeltelijke rechtspersoonlijkheid van de Landesärztekammer een volledige boekhouding (§ 8 van de statuten). Hoewel zij geen eigen rechtspersoonlijkheid heeft, is zij organisatorisch en economisch onafhankelijk van de kamer en beschikt zij over een ruime autonomie. Zij vervult haar taken overeenkomstig de wet en de statuten met eigen organen onder haar eigen verantwoordelijkheid en uit eigen middelen, die geen deel uitmaken van het vermogen van de kamer. Hierbij oefent zij economische activiteiten uit, kan zij rechten en verplichtingen hebben, is zij handelingsbekwaam en kan zij verplichtingen aangaan waarvoor zij met haar vermogen aansprakelijk is. Indien zij moet worden aangemerkt als een marktproducent van haar uitkeringen, zou zij als financiële quasivennootschap in de zin van punt 2.13, onder f), van bijlage A bij verordening nr. 549/2013 krachtens artikel 1, punt 2, van verordening (EU) 2018/231, gelezen in samenhang met artikel 1, punt 2, artikel 2, lid 2, onder a), en lid 3 van verordening (EG) nr. 2533/98 van de Raad van 23 november 1998 met betrekking tot het verzamelen van statistische gegevens door de Europese Centrale Bank (PB 1998, L 318, blz. 8), en punt 2.13, onder f), punten 2.55 en volgende en punt 2.105 van bijlage A bij verordening nr. 549/2013 een informatieplichtige zijn, hetgeen zij betwist.]